

SEURAKUNNAN KESÄKOTI

Lehtisaaressa — virkistävä keidas kaupungin läheisyydessä.



Uljana kohoaa seurakunnan kesäkotia Lehtisaaren korkeimmalla kummulla.

Vasta toista kesäänsä on Jyväskylän kaupunkiseurakunnan kesäkotia ollut toiminnassa Tuomiojärven Lehtisaaressa. Sitä ennenhän kesäkotitoimintaa jo harrastettiin Peltoniemessä yhdeksän vuoden aikana ja parina kesänä muualta. Jyväskylän maaseurakunnan kanttori M. V. Sipponen oli aikoinaan ostanut Tuomiojärven sijaitsevan lehtevän Lehtisaaren ja rakennuttanut sinne kauniin huvilan ja kun kaupunkiseurakunnalle tarjoutui tilaisuus k.o. saaren ostamiseen, päätettiin se hankkia etupäässä nuorisoin kesäkodiksi.

Tapasimme eräänä päivänä kirkkopuistossa kesäkodin isännän, teologian ylioppilas Eero Saarisen ja hän pyysi meitä mukaansa tutustumiskäynnille Lehtisaareen. Otimme kutsun kiitollisuudella vastaan.

Kaupungin keskustasta on virkistävälle jaloittelulle sopiva lähes parin kilometrin matka Nisulan kartanon maalla sijaitsevaan venevalkamaan. Saaresta käsin tuli pari reipasta poikaa seurakunnan veneellä tulijoita vastaan. Muutamassa minuutissa taittui matka nuorten joustavien käsivarsien vetäminä Lehtisaaren rannassa olevaan laituriin. Heti havaitimme, että Lehtisaari on todellakin nimensä arvoinen. Lehtevää koivikkoa, taipuisaa pihlajaa ja pensastavaa pajua ja leppikkoa on niin runsaasti, että joskus luulee tulleensa aarniometsään.

Kaunis polku johtaa saaren korkeimmalla paikalla olevalle huvilalle. Kaksikerroksinen, aitoon suomalaiseen tyyliin rakennettu huvilarakennus punavalkoiseksi maalaituna vilahtelee iloisena lehtevien oksien lomitse. Yläkerroksessa on neljä huonetta ja halli ja alhailakeittiö, avara tupa ja kuisti. Keittiössä emännöi kaikkien saareissa kävijöiden tuntema rouva Anni Väisänen, Väisänen »tätä» ja hänen nopeasti kiehauttamansa kahvi maistui mainiolta vierailijan suussa.

Tupa on kaunis veistettyine hirsiseineneen ja takkoineen. Siinä pidetään iltaisin iltahartaudet ja kerran viikossa siihen kokoontuvat myöskin raamatupiiriläiset. Seinille on siististi tekstattu raamatunlauseita ja myöskin »huoneentaulu». Siinä mainitaan m.m., että kesäkotia on Jumalan ja seurakunnan lahja sinulle, joten osaa käyttäytyä sen arvon mukaisesti. Lisäksi siinä annetaan ohjeita nukkumaanmenosta y.m.s. Myöskin kehoitetaan vaalimaan sitä luonnon kauneutta, mikä ympärillä on havaittavissa ja varoitetaan saarimatkoilla talleamasta ja vahingoittamasta viljelyksiä.

Kysyimme ylioppilas Saariselta, kuinka »ohjesääntöä» noudatetaan.

— Voin empimättä vastata, että hyvin. Nuorisoin on iloista joukkoa ja sitä sen on tervettä ollakseen oltavakin. Mutta minkäänlaisia suurempia komelluksia ei ole ollut havaittavissa.

Totesimme, että nuorisoin on iloista. Lentopallo ja pöytätennis olivat alkeessa käytössä. Iloinen hälinä, ripeät hyyt ja juoksut, taitavat kiinniotot ja lyönnit houkuttelevat saarella olevan vanhemmankin väen seuraamaan hymyssä suin nuorten kisailua.

Torstaisin on miesten ja perjantaisin naisten saunailat. Ihanaa on lämmit-

tävän löylyn jälkeen hypätä Tuomiojärven vilpisiin aaltoihin. Ja Lehtisaaren saunassa on tosi hyvät löylyt. Saunavieraista on kymmenittäin ja uimaranassa käy iloinen vilskke ja mekastus.

Tuvan pöydällä on vieraskirja. Siinhen on jo tämän kesän aikana kertynyt ainakin 1.500 nimeä, vaikka kaikki eivät olekaan siihen nimeään kirjoittaneet. Huomaamme sinä olevan m.m. erään sveitsiläisen herkan piirroksen ja maamme luontoa ja meitä kovin mairittelevan lausunnon. Siinhen ovat monet retkikunnat jättäneet muistoksi nimensä ja kiitoksensa.

Tiedustimme eräältä tytöltä, jota hänen ystäväpiiriinsä kutsuivat »Letuksi», mitä hän pitää käynnistään Lehtisaaressa. Ja »Lettu» vastasi:

— Täällä on eri kivaa. Kyllä se on siunattu asia, että mekin saamme joskus nauttia kesästä. Meitähän on paljon, jotka olemme kesän aikana työssä ja talvella koulussa. Ilman Lehtisaarta tuntuisi varmasti, ettei kesää olisi oltukaan.

Tässä onkin juuri seurakunnan kesäkodin pidon ydinajatus. Järjestää niille nuorille ja miksei myöskin vanhemmillekin joilla ei ole tilaisuutta irtautua kaupungista kesäaikana, mahdollisuuksia edes iltaisin päästä kesän tuntemaan ja samalla koota heitä hyvien harrastusten ja terveen elämän pariin. Jyväskylän kaupunkiseurakuntaa on onniteltava siitä, että se on onnistunut toteuttamaan kesäkotiajatuksen näin onnellisella tavalla.

Olimme uimarannassa, kun yhtäkkiä tuntuu kaikki ympärillä hiljenneneen. Kiihdimme ottamaan selville syytä tähän hiljaisuuteen. Se selveni: Oli tullut iltahartauden aika. Ylioppilas Saarinen puhui siitä Jumalan suuresta armosta, minkä Hän kesän kauneudessa ja kaikessa muussa hyvässä meille osoittaa. Puheen ja rukouksen jälkeen kaikui »Suvivirren» harras ja iki-ihana sävel.

Kauniina jäi väikkymään kuva tutustumisestamme Lehtisaareen. Tulimme sinne vielä usein uudelleen.

V e k e.

